

ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ

ΟΙΓΡΗΜΑ ΤΟΥ Γ. ΜΠΕΡΝΑΡ

Ένα βράδυ μετά τὸ δεῦπον στὸ δόπον μὲ εἰζην καλέσει, σινησοῦ σα μὲ τὸ ἀνδρόγυνο. Μπαμπούρας γιὰ τοὺς ποικιλόνυμους μάγους καὶ τὰς παντὸς εἶδους μάγιστρους ποὺ εἴχαν κατακλύσει εσχάτιοι τὸ Πασίοι. Καὶ σκεπτικούτης δόπος εἴλαι ἀπὸ γαρακτῆρος ἔξεσφούτες ποικίλης ἀμφιβλήσιας περὶ τῆς πρωγυματικῆς ικανότητάς των. Δὲι ἐδίστισμι μάλιστα νὰ προσθέσωσθι τοὺς θεωρῶδους τσαρλατάνους.

Ο Παῦλος Μπαμπούρας προσε πάνησης νὰ μὲ πείσῃ περὶ τοῦ ἀνιψιόντος καὶ ἐπειδὴ ἔμενα διεπάπειστος, μοῦ εἴπε:

—Δοιάτον θὰ σοῦ διηγηθῇ, για πηγή μου, μὲν ίστορία ποὺ μὲ ἔξα φανίσης δὲς τοὺς ἀμφιβολίες σου καὶ τὶς ἐπιφυλάξεις σου ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Καὶ στρεφόμενος ποδεῖ, τὸ τριγρέ ρόν του ίμασιν ἐρώτησε:

—Ἐπιτρέπεις, Λουκία, νὰ ἀφη γηδῶ στὸ φύλο μας πᾶς παντρευ τήκαμε;

—Γιατὶ δρᾷ; Θὰ διασκεδάσιμε! οπήντησε η Λουκία μὲ γέλιο.

Καὶ τότε διαπούρας:

—Φαντάσου, ἀγαπητέ μου δια ίμουν τρελλὰ ἐφοτευμένος μὲ τὴν ἑνταῦθα παρούσαν τοὺς οὐρανούς ταν ἀκόμη ὡνομάζετο δεσποινίς Λουκία Κλοιδιάν. Δὲν ἥξερα δύως τι αἱθήμιατα ἔτεροφε καὶ η εὐενία της ἀπέγαντι μου. Συνηνιώμεθα συγνά στὰ κοσμικὰ κέντρα καὶ στὰ σαλόνια φιλικῶν σπιτιών. Μὲ προ πούσης πάντοτε γιὰ καρβουλλέρο της στὸ χορό, ἐδέχετο εὐχαριστώς τὰ κομπλιμέντα μου, ἀλλὰ τίποτε πέραν τούτου. Ἐφέρετο σὰν σωστὴ σφίγγα ἀπέγαντι μου. Τὸ μόνο ποὺ ἐγνώριζεν θετικῶς ήταν δὲ σεβα στὸς μπαμπᾶ: της οὐδέποτε θὰ συγκατείθετο νὰ τὴν δώσῃ σ' ἔνα ιένον χωρὶς περιουσίν μεν καὶ χωρὶς μεγάλο δύναμα δόπος ἔγω. Γι' οὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ἐτολμοῦσι νὰ κάμω στὴ Λουκία τὴν φλογερὰ ἐρωτικὴ ἐκμυστήρευση, ποὺ μοῦ ἔκαιγε τὰ χέλι.

Ένα βράδυ προσεκλήθην στὸ σπίτι φιλικῆς μιν οἰκογενείας, η δούτια εἴχε διοργανώσει γάριν τῶν προσκεκλημένων της μᾶλιστα στικὴ συνεδρίαστα. Ἡξερού δὲν στὴν ἑπερόιδα ἔκεινη θὰ παρεργάσκετο καὶ η Λουκία μὲ τοὺς γονεῖς της. Καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἐπωρεληθῶ της ἔκαριας γιὰ νὰ θέσω εἰς ἐνέργειαν τὰ μεγάλα κόλπα.

Είχα γνωρίσει ἔκεινο τὸν κοιρὸ κάλπον διάσημον μάγον καὶ πνευ ματιστήν, δὲ δούτιος Ισχυρίσετο, δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ φοβερὰ καὶ τῷ μερῷ πρόγραμμα. Αὐτὸν τὸν μάγο τὸν είχα ἔγω συστήσει στὴν φιλική μου οἰκογένεια, η δούτια μὲ τὸν τὸν ψηφισμούσιον δάκριβῶς σὲ κείνη τὴν ἑπερόιδα. Γι' οὐτὸ σοῦ εἴτα, δὲ ηταν εύκαιρια κάπι νὰ σοφισθῶ γιὰ νὰ ἐκβάσω μᾶλιστα εῦνοι τὴν ἀπάντηση τῆς δουλήτουέας: μου καὶ ποδ πάντων τῶν γονέων της. Ἡσπενσα λοιπὸν νὰ βρῶ τὸν διάσημο πιευ ματιστή καὶ νὰ τοῦ δώσω τὰς κα ταλλήλους δόημας, μαζὶ μὲ ἔνα ι κανοποιητικὸν διωδήποτε χρηματικὸν ποσόν ὡς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του. Καὶ τὸ βράδυ ἐπῆγη πρῶτος καὶ καλύτερος στὴν οἰκογενειακὴ σπεργίδα.

Ολοὶ οἱ προσκεκλημένοι είμεθα καμιαὶ εἰκοσαριδί. Εἰ αθήσαμε σ' ἔνα μεγάλο τριπέτι καὶ δὲ πνευ ματιστῆς ἀρχισει νὰ καλῇ διάφορα πνεύματα. Σὲ μὰ κινήσια, η δούτια οὐτοῦσε γιὰ ἔινα δακτυλίδι ποὺ εἴ κε κάσει, τὸ πετύμα ἀπήντησε διὰ μέσου τοῦ μάγου, δὲ τὸ εἴχε εξάσει στὴν γνωστούέρα τοῦ ἔξαδέλφου της. Καὶ η πατάντηση αὐτὴ ἐ προκάλεσεν, δέπος εἴνε εὐνόητον, πολλὰ σχόλια εἰς βίρος τῆς ἀτυχίας.

—Πολὺ ἐπικίνδυνα αὐτὰ τὰ πνευ ματιστού μοῦ ἐφεύρυσε μᾶλιστα φιστινή.

—Ηταν η φωνὴ της: Λαγκάς ποὺ

ΕΝΑΣ ΠΙΘΗΚΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ

εἴχε κατὰ σύμπτωσιν καθητεῖ δί πλο μον, ἢ μᾶλλον γιὰ νὰ είμαι εἰ λικονή, ἐγὼ εἶχα καθήσει δίπλα της, όχι κατὰ σύμπτωσιν, ἀλλὰ ἐκ προμελέτης.

Μετὰ τὰ πνευματικὰ πειρά ματα, δὲ μάγος μᾶς ἔκαψε διάφορος εἰς ἄλλες ἐπιδείξεις ἔξακριθωπες τὰς σκέψεως. Ἐπιαγεὶ τὸ κεφαλὴ τοῦ καὶ θεός μὲ τὴ σειρὰ καὶ τοῦ ἔλεγε ὅμεσος τι εἴχε στὴ σκέψη του ἐκεῖ νη τὴ στιγμὴ.

—Οταν ἦλθε η σειρὰ τῆς Λουκίας, τῆς ξεπλιστῆς τὸ χέρι, ἔωντες πός κομπιάζει λόγο, πώ; καταβάλλει δημονεγάλην διανοητικὴν προσπάθειαν καὶ ἐν τέλει εἴπε μὲ δυνατὴ φωνή:

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ η δεσποινίς Λουκία σκέπτεται: «Νά, ἀγαπῶ τὸν κύριο Παῦλο ποὺ κάθεται δί πλα μον, τὸν ἀγαπῶ μὲ ὅλη μον τὴν καρδιὰ καὶ θέλω νὰ γίνω γνωτία του!».

Κεραυνός! Μιὰ κραυγὴ ἀπέκλισις ἀκούσθηκε ἀπ' τὸ ἄλλο ἀρχοντοῦ τοῦ τραπέζιον. Ἡτο η μητέρα τῆς Λουκίας ποὺ εἴχε λαποθυμήσει γιὰ τὴν ἀδιά ωρη τὴν ἀπάντησιν τοῦ μάγου, ποὺ εἴχε καθητεῖς τοῦ μάγου, ποὺ εἴχετε τὸ σό πονον τὸν κύριο της Νέας Υόρκης μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Μαύρων τῆς Αφρικῆς στὸ κακό.

Λοιπὸν δὲ παθηγητής αὐτὸς τοῦ Νέου Κόσμου, τοῦ δόποιον τὸ δόνο μα δὲν μᾶς τὸ ἀναφέει τὸ περι δικόν της Νέας Υόρκης μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς πληροφορεῖ τὸ περιοδικόν της Νέας Υόρκης μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη εἰς λο στὴν ὁ φυγόποινος Ιωάννης Στεργίου Καρατζούβαλης καὶ ὥρισθη ὡς χρηματικὴν ἀμοιβὴν διὰ μὲν τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδει

—Ετοί δὲ τὸν εἰσαγαγήσας καθητής, καθὼς τοῦλάστον μᾶς λέγει πῶς διάθηκος ημπορεῖς θυματίαν τὸν Επιτρόπον 1936 καὶ ὅπερα 206 τῆς 30-10-36 (τεῦχος Β') φύλλα τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκπρύχθη

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτῶν Δραχ. 104
Κοινοτήτων, Επαιρετῶν > 300Επιστολαί εμβάσματα
ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά έγγραμμα δωρεάν.
Ξέναι δημοσίευσης, πληροφοριού, άγγελία, κ.λ.π. 5 δραχ.
κατά στίχον.

Πάσα δημοσίευσης προπληρώνε-

ται.
Χειρόγραφη δὲν ἐπιστέφονται.Πάσα άποδειξης πληρωμῆς ουν-
δρομητοῦ δέννα φέντη τὴν υ-
πογραφή τοῦ οἰκονομικοῦ μας
Διευθυντοῦ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΝΙΑΝΙΑΡΟ

Ἐνα νιάναρο δέκα τριῶν ἔτῶν ἀ-
πειράθην ν' αὐτοκτονήσῃ.

—Σε καλὸ σας. Καὶ γιατί; Μήπως
ἀπὸ ἑρωταῖς; Μήπως διὰ λόγους οἰκο-
νομικοῖς;

· Ή μικρὴ ἔκρατησης τοὺς λόγους τοῦ
ἀπεννονημένου διαβήματος τῆς μη-
στηρούς. Καὶ ή ὑπόθεσις ἀφοῦ ἔγα-
γάλιον διὰ μάλα ἡμέραν τοῦ κόσμου
ἀπελησμονῆθη· Αλλ' ὅσον ἀναλογί-
ζουσιν ὑγιατοῖς μου διὰ καὶ ἔνα ἔνα
μιξιάρικο δέκα τριῶν ἔτῶν ἀποπειρά-
θητοῖς ν' αὐτοκτονήσης καὶ βέβαια
κάποιους λόγους τὰ εἰχεν ιδιαιτέ-
ρους, τότε δέν ἔρω τι νὰ πᾶ διὰ
τοὺς μεγάλους οἱ δόποιοι βράζουν μέ-
σα εἰς τὰς κολάσεις τοῦ ἑρωταῖς, τῆς
Ἀγορᾶς καὶ τῶν οἰκογενειῶν ἀνω-
μαλιῶν. Τὶ ἀρά γε ἐσύλλογοισθη τὸ
νιάναρο αὐτὸ διὰ τὴν ζωὴν ποὺ ζῇ
καὶ διὰ τὴν ζωὴν ποὺ θὰ ζήσῃ ὥστε
νὰ μὴν ἔμεινεν ἔδαφοιστημένον οὔτε
ἀπὸ τὸ παρόν, οὔτε ἀπὸ τὴν πρόβλε-
ψιν τοῦ μέλλοντος; Τὸ φαντάζομαι
σκέψοντος, σοβαρον, κακούμοντο-
νον, κλειδωμένον μέσον εἰς τὸ δωμά-
τιον. Αλλοιμονον! Δέν είνε πρόδυ-
μον ν' αὐτοκτονήσῃ ἀληθινά. Μιμεῖ-
ται. Εἰς τὴν ήλικιαν αὐτὸν μιμοῦν-
ται τὰ κοριτσιά, Μικρότερον ἐπάιζε
μὲ τὶς κούκλες, τὶς ὁποῖες ἐπάντερε-
νεν. ἔβαπτιζεν, ἔνανονδιζεν. Τώρα μι-
μεῖται τὴν μεγάλην. Ἐπιζητεῖ ἔρω-
τα, κοκετιάν, μυθιστόρημα, κινημα-
γάφον καὶ. αὐτοκτονίαν. Νομίζει
ὅτι είνε δικαιός του δι' ἐπιχειρῆ-
σις. «Χρήσιεν ἄπο πολλὸν γα προ-
σεχὴ τὴν εαυτὸν του. Τὸ καθεφατάκι
καὶ τὸ κραγιό καὶ η μπογιαντίνα
καὶ τὸ ἄρωμα καὶ τὸ μανικιον δὲν
λείτουν. Δέν καθέρεται πιά νὰ
παῖξῃ εἰς τὴν γειτονιάν. Δέν ἔννοει
νὰ θεωρῆται παιδί. Οργίζεται δια-
δὲν ἀποκαλεῖται δεσποινίς διαν ὁ νέ-
ος δὲν βγάζει τὸ καπέλον του. Έτ-
σι, δηλ' η ζωὴ τοῦ μιξιάρικου αὐτοῦ-
πλάσιατος, καθίσταται μυθιστόρημα.
· Η φαντασία δριγάζει. Οἱ ἔρωτοις
οινούνται. Επιλογὴ γίνεται. Ραβούσακια
γράφονται καὶ ἀποσκόβεται ὡς
σύνταξις καὶ η δριγογραφία. Απὸ τὴν
ἔφημερίδα δὲν διαβάνει παρὰ μόνον
τὴν κισικήν κίνησιν καὶ τὰ χρονικά.
—Ως τὸ ηδοτοκόγησην ή Μπίτσα;
Σκοτεῖται τὸ μυαλό. Καὶ τὸ μάνια-
γον ζοδλεύει. Ζουλεύει διότι ἀλλα
δεσποινίδες αὐτοκτονῶν καὶ αὐτό
καθιστερεῖ. Θεωρεῖ τὴν αὐτοκτονίαν
μίαν ἀπαραίτητον ἀτραξιόν εἰς τὴν
ζωὴν τῶν κοριτσιών. Καὶ κλειδώνει
ταὶ εἰς τὸ δωμάτιον μὲ ἔνα ποτηρὶ¹
σούρατικού.

· Αποκούνο τὸ ξύλον. Αλλ' εἰς τὴν
προκειμένην περιπτωσιν, ἀν ἡμούν
μπαταὶ θό ἔξυλον πούσα ἐπὶ τεσ-
σαράκοντες ἡμέρας κάθε βράδυ τὴν
κορούλαν ποὺ ἀπειριζάθη νὰ μεγαλώ
ση τόσον γρήγορα. Θά τὸ ἔξυλοκο-
πούσα καὶ θά τὸ ὑπερχέωνα νὰ λερώ-
νεται εἰς τὴν κουζίνα καὶ εἰς τὸ
σκούπισμα, ἀφοῦ προηγουμένως θά
εσταν τὰ νυχάκια του τὸ καθεστά-
κι του τὰ μπουναλάκια του καὶ
τὰ φρακλέα μοντέλλα. Διότι είνε ἀνάγκη ἀγαπη-
τοῖς μου νὰ μὴ ἔσφενγη κανεῖς ἀπὸ
τὴν ήλικιαν του. Όλα ἔχονται μὲ
τὴν σειράν των. Ακόμη καὶ η αὐτο-
κτονία. Φαντασθῆται λοιπόν νὰ καταν
τούσαν μιὰ μέρα ν' αὐτοκτονῶν καὶ
τὰ βρέφη!

Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΖΑΜΠΟΥΝΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΒΑΛΤΑ

Ο ΕΞΕΥΓΕΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΟΠΟΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Πολλὲς φαρὲς κατὰ τὸν ἐμβο-
λιασμὸν γίνονται ἀσυγχώρητα σφάλ-
ματα διότι δὲν ἔρουμε τὰς ἀπατή-
σεις καὶ τὰ φυσικὰ τῶν δένδρων.
Γιὰ νὰ ἀποφεύγομε ὅλα αὐτὰ πα-
ραθέτουμε ἔνα πίνακα, ποὺ δεῖχνει
ἐπάνω σὲ ποιὸ δένδρο πρέπει νὰ
έμβολιάζεται τὸ καθένα.

1) **Η Ἑληστ.** — Ἐμβολιάζεται ἐ-
πάλω σὲ ἄλλη ἡμέρα η σὲ ἀγριελῆ
Καλλίτευος τούτος ἐμβολιασμὸν
είναι μὲ σχισμὴ (ἰσχὲς Μάρτιον)
μὲ στεφάνη (Απρίλιον) μὲ μάτι ἀπὸ
τὸν Μάρτιον—Σεπτέμβριον.

2) **Τὰ ξυνόδευτα.** — Η πο-
τοκαλοῦ ἔμβολακα τὸ ἐπάνω σὲ γε-
ραῖνη ἡ πάνω σὲ ἄλλη ποροκαλία,
σπάνια ἐπάνω σὲ λεμονιά, διότι
ὑποφέρει ἀπὸ τὴν κομιστόσηση. Καλλί-
τευος τούτης είναι μὲ τὸ μάτι ('Απρίλιον—
Σεπτέμβριον) μὲ στεφάνη τὴν Αὐγούστου—
Οκτωβρίου. Οι λόγοι της πρέπει νὰ
έχουν πάντα τὸν ίδιον τὸν θερινόν.

3) **Η συκιά.** — Ἐπάνω σὲ ἡμέ-
ρη συκιά η σὲ ἀγρια μὲ μάτι ἀπὸ
τὸν Μάρτιον μέχρι τὸν Μάιον.

4) **Η μουσιά.** — Ἐπάνω σὲ
μουσιά μὲ μάτι ἀπὸ τὸ Μάιον έσ-
το τὸ Σεπτέμβριον.

5) **Η καρυδιά.** — Ἐπάνω σὲ
ἄλλη καρυδιά μὲ σχισμὴ τὸ Μάρτιον
(τὶς τὰ μικρὰ φυτὰ στὴ βάση κοντά
σὲ φίξες) η μὲ πλιωτὸν ἐνορθωτὸν
μισμὸ τὸν Μάρτιον. Είναι δὲ πολ-
λαπλοισμὸς αὐτὸς σπάνιος. Καλ-
λίτευος νὰ χρησιμοποιοῦμε σπόρους.

6) **Η δαμνυγδαλά.** — Ευβοϊκά
ζεται ἐπάνω σὲ ἀμριγδαλά ἀπὸ σπό-
ρου μὲ σκληροφύλοι δι τὸν παροπον
μὲ σχισμὴ ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον,
μὲ μάτι ἀπὸ τὸν Μάρτιον—Ιούνιον
η Αὔγουστον, μὲ ἀνιλοκατὸ τὸ Τ'
Ούνιον ἔως ἀρχὰς Σεπτέμβριον.
Εἰς τὰ κοκκινοχώματα μπορεῖ νὰ
έμβολιάζεται ἐπάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

7) **Η φοδακιά.** — Ἐπάνω σὲ
ἀμριγδαλά, οὲ χιλικῶδη, ἔχοντα
βιτεῖσα, κατωφερικὰ χώματα, δαμα-
σκηνιά, κορομηλιά σὲ χώματα αφι-
κτα ὑγρὰ καὶ φυτοφύλα κη τὸ σε-
ρόν την τετραγωνικὴν τούτην τὸν
πατέρα τοῦ Ιούνιον.

8) **Η φευκοκοιά.** — Ἐπάνω σὲ
ἀμριγδαλά διαν τὸ καθένα τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ ἀμμώδη στραγγίζεται
σερόν σὲ κιβώτιον τοποθετημένα μέ-
σα σὲ ὑπόγειο. Μπορεῖ διμος καὶ
τὸν Ιούνιο—Σεπτέμβριο μὲ ἔμβο-
λια τοῦ ίδιου χρόνου.

9) **Η βερυκοιά.** — Ἐπάνω σὲ
ἀμριγδαλά διαν τὸ καθένα τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ ἀμμώδη στραγγίζεται
σερόν σὲ κιβώτιον τοποθετημένα μέ-
σα σὲ ὑπόγειο. Μπορεῖ διμος καὶ
τὸν Ιούνιο—Σεπτέμβριο μὲ ἔμβο-
λια τοῦ ίδιου χρόνου.

10) **Η φοδακιά.** — Ἐπάνω σὲ
καρυδιά καὶ σπάνια φυτα φιτωνά,
ἔχοντα σὲ φίξες τούτην τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

11) **Η φοδακιά.** — Ἐπάνω σὲ
καρυδιά καὶ σπάνια φυτα φιτωνά,
ἔχοντα σὲ φίξες τούτην τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

12) **Η φοδακιά.** — Ἐπάνω σὲ
καρυδιά καὶ σπάνια φυτα φιτωνά,
ἔχοντα σὲ φίξες τούτην τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

13) **Η φοδακιά.** — Ἐπάνω σὲ
καρυδιά καὶ σπάνια φυτα φιτωνά,
ἔχοντα σὲ φίξες τούτην τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

14) **Η φοδακιά.** — Ἐπάνω σὲ
καρυδιά καὶ σπάνια φυτα φιτωνά,
ἔχοντα σὲ φίξες τούτην τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

15) **Η φοδακιά.** — Μὲ πρό-
σεγκτον ἐπάνω σὲ λεπτοκυνά τὸ
Μάρτιον έπειτα τὸν Ιούνιον.

16) **Η φοδακιά.** — Πολὺ δι-
στιγμένη μέσα σὲ ἀμμώδη στραγγί-
ζεται τὸν Μάρτιον—Απρίλιον μὲ
στεφάνη τὸν Αὐγούστου μὲ στέ-
φανην την τούτην τὸν πατέρα.

17) **Η φοδακιά.** — Επάνω σὲ
καρυδιά καὶ σπάνια φυτα φιτωνά,
ἔχοντα σὲ φίξες τούτην τὸν πατέρα
μὲ μάτι πάνω σὲ κορομηλιά
η δασακηνία. Ξώματα χιλικῶν
πὲν ἀποστραγγίζουν ζεσταὶ καὶ βι-
τεῖσα.

